

PREDSTAVITVENI ZBORNIK

Magistrski študijski program druge stopnje
POMOČ Z UMETNOSTJO
Pedagoška fakulteta, Univerza v Ljubljani

1. PODATKI O ŠTUDIJSKEM PROGRAMU

Ime	Pomoč z umetnostjo
Vrsta	magistrski študijski program druge stopnje
Trajanje	2 leti
Število KT	120 KT
Smeri	ni smeri
Strokovni naslov diplomanta	Magister /magistrica pomoči z umetnostjo

2. TEMELJNI CILJI IN KOMPETENCE PROGRAMA

Temeljni cilji programa

Program podiplomskega magistrskega študija pomoči z umetnostjo usposablja študenta za izvajanje in razvijanje prakse in teorije pomoči z umetnostjo, upošteva deskriptorje za drugo stopnjo študija.

Program sledi naslednjim temeljnim ciljem in pričakovanim učnim izidom študentov:

- usposobiti študenta za sodobne programe, ki vključujejo oblike pomoči z umetnostjo - dramsko, gibno-plesno, glasbeno, likovno, kot podpirajoče ali samostojne oblike pomoči;
- usposobiti študenta za sistematičen razvoj te vrste psihosocialne pomoči, ki prispeva k aktiviranju, rehabilitaciji, psihosocialni integraciji različno oviranih oseb;
- usposobiti za delo na področjih specialne in rehabilitacijske pedagogike, socialne pedagogike, vzgojnega dela v vrtcih, šolah, bolnišnicah in drugih ustanovah, rehabilitacije fizično prizadetih oseb idr.;
- spodbujati osebno rast študenta, razvijanje specifičnih sposobnosti in osebnostnih lastnosti ter delo na sebi;
- usposobiti študenta za sistematično spremljanje in raziskovanje procesa ter učinkov njegovega dela na področju pomoči z umetnostjo;
- usposobiti študenta za uporabo znanstveno raziskovalnih metod v širšem spektru problemov in v novih okoliščinah ter za vključevanje v raziskovalne time na področju pomoči z umetnostjo in širše;
- omogočiti študentu dostop na tretjo stopnjo študija na področjih pomoči z umetnostjo.

Pričakovani učni izidi obsegajo znanje in razumevanje, uporabo, refleksijo, prenosljive spretnosti vsebin študijskega programa Pomoč z umetnostjo.

Preverjanje učnih izidov upošteva znanje in razumevanje, uporabo, refleksijo, prenosljive spretnosti na načine kot: pisni izpit, individualno pisno poročilo o svojem lastnem raziskovalnem delu, predstavitev raziskovalnega poročila z refleksijo raziskovalnega procesa in dobljenih rezultatov, seminarska naloga s temo po izboru študenta s teoretično osvetlitvijo in predstavitev študije primera iz študentove študijske prakse pomoči z umetnostjo v povezavi s teoretskim področjem, portfolio iz študijske prakse, opravljene izkustvene delavnice s

področja izbranega strokovnega modula programa pomoči z umetnostjo. Ocenjevalna lestvica je usklajena s statutom UL.

Splošne kompetence, ki se pridobijo s programom

PeF UL se je leta 2002 vključila v projekt TUNING (Tuning Educational Structures in Europe), ki ga je podprla Evropska unija v programu Socrates Erasmus (<http://tuning.unideusto.org/tuningeu/>). V okviru tega projekta je mednarodna delovna skupina za področje izobraževalnih ved in izobraževanja učiteljev razvila seznam splošnih in predmetno specifičnih kompetenc. Na podlagi sodelovanja v tem projektu je PeF UL nato uporabila metodologijo opredeljevanja kompetenc, prilagodila skupaj razviti seznam in ga uporabila pri oblikovanju lastnih študijskih programov (gl. zbornik Prispjevki k posodobitvi pedagoških študijskih programov; ur. T. Devjak in S. Tancig; Ljubljana: PeF UL, 2006). Tako oblikovani sezname kompetenc so bili preverjeni pri zainteresiranih partnerskih skupinah (to so: nekdanji diplomanti, delodajalci in visokošolski učitelji). Še podrobneje je bila problematiko kompetenc za področje podiplomskega študija obdelana v razvojnem projektu s podporo Evropskega socialnega sklada (ESS) v študijskem letu 2006/07. (gl. zbornik Prispjevki k posodobitvi pedagoških študijskih programov II.; ur. T. Devjak in P. Zgaga; Ljubljana: PeF UL, 2007). Ta elaborat je osnova za opredelitev kompetenc tudi v tem študijskem programu.

Splošne kompetence diplomanta:

- pozna in uporablja ustrezne metode raziskovanja in razvoja lastne prakse,
- je sposoben prevzeti odgovornost za lasten poklicni razvoj in učenje z evalvacijo in refleksijo lastnega dela (izkustveno učenje, intervizija, supervizija),
- ima vodstvene in organizacijske zmožnosti,
- zna vzpostavljati partnerski odnos z uporabniki in drugimi skupinami,
- zmore prenašati spoznanja raziskovanja v prakso,
- razvija nova znanja in razumevanje področja,
- deluje v skladu z etičnimi normami in poklicnim kodeksom,
- je zmožen sodelovati v interdisciplinarnem timu in komunicirati z vsemi vključenimi subjekti v vzgojno–izobraževalnem procesu (otroki, mladostniki, starši in strokovnimi delavci) in z različnimi sogovorniki na področju pomoči z umetnostjo,
- reflektira in evalvira obstoječo vzgojno–izobraževalno prakso ter prepoznava neizkoriščene možnosti za dvig njene kakovosti, ustvarjalno prilagaja in kritično ocenjuje nove poglede in koncepte v praksi in teoriji pomoči z umetnostjo; razvija izvirne pristope v procesu pomoči z umetnostjo;
- razvija višje kognitivne veščine, povezane z ustvarjanjem novega znanja.

Predmetno-specifične kompetence, ki se pridobijo s programom

- pojmuje pomoč z umetnostjo kot sestavino psihosocialne pomoči posamezniku, ki pokriva zelo širok razpon različnih pristopov in uporabo teh v individualni in skupinski obliki;
- povezuje pridobljeno znanje pomoči z umetnostjo z znanjem iz širših strokovnih področij
- psihologije, socialne antropologije, sociologije kulture, medosebne komunikologije, socialne, specialne in rehabilitacijske pedagogike, psihopatologije in psihoterapije, teorije pomoči z umetnostjo in metodologije raziskovanja;
- je usposobljen za izvajanje pomoči z umetnostjo v izbranem umetnostnem mediju, ki mu je najbližji in ga najbolj obvlada;

- zna vključevati v proces pomoči z umetnostjo poleg svojega izbranega umetnostnega medija tudi druga umetnostna področja za lajšanje in pospeševanje procesa pomoči;
- pridobi praktične izkušnje z metodami pomoči z umetnostjo pri delu z različnimi uporabniki s posebnimi potrebami ter z individualnim in s skupinskim delom kot udeleženec in facilitator;
- zna razvijati in vzpostaviti odnos s uporabnikom ter vzpostavljati in lajšati procese medosebnih odnosov znotraj skupin;
- zmore ustvarjati varno okolje za uporabnikovo počutje in za potek procesa pomoči z umetnostjo;
- se zaveda nujnosti redne supervizije za učinkovito izvajanje lastne prakse pomoči z umetnostjo in za preprečevanje lastnega izgorevanja.

3. POGOJI ZA VPIS in MERILA ZA IZBIRO OB OMEJITVI VPISA

3.1. Splošni pogoji za vpis v magistrski študijski program druge stopnje Pomoč z umetnostjo

V študijski program Pomoč z umetnostjo se lahko vpiše:

a) kdor je končal **študijski program prve stopnje z ustreznega strokovnega področja** (*1. alineja 38.a člena ZVis*): specialna in rehabilitacijska pedagogika, socialna pedagogika, likovna pedagogika, glasbena pedagogika, muzikologija, umetnost in humanistika, družboslovje, razredni pouk, psihologija, pedagogika, socialno delo, predšolska vzgoja, zdravstvo (delovna terapija, fizioterapija), **v obsegu vsaj 180 KT**.

b) kdor je končal **študijski program prve stopnje z drugih strokovnih področij** (*2. alineja 38.a člena ZVis*), **v obsegu vsaj 180 KT, če pred vpisom opravi študijske obveznosti, ki so bistvene za nadaljevanje študija**. Obveznosti določi Komisija za podiplomski študij druge stopnje PeF glede na različnost strokovnega področja in obsegajo od 10 do 60 kreditnih točk. Kandidati lahko opravijo te študijske obveznosti med študijem na prvi stopnji, v programih za izpopolnjevanje ali z opravljanjem izpitov pred vpisom v magistrski študijski program.

c) kdor je končal **visokošolski strokovni študijski program**, sprejet po zakonskih določilih, **veljavnih pred 11. 6. 2004, z ustreznih strokovnih področij**: specialna in rehabilitacijska pedagogika, socialna pedagogika, likovna pedagogika, glasbena pedagogika, muzikologija, umetnost in humanistika, družboslovje, razredni pouk, psihologija, pedagogika, socialno delo, predšolska vzgoja, zdravstvo (delovna terapija, fizioterapija).

d) kdor je končal **visokošolski strokovni študijski program**, sprejet po zakonskih določilih, **veljavnih pred 11. 6. 2004, z drugih strokovnih področij**, če pred vpisom opravi študijske obveznosti, ki so bistvene za nadaljevanje študija. Obveznosti določi Komisija za podiplomski študij PeF druge stopnje glede na različnost strokovnega področja in obsegajo od 10 do 60 kreditnih točk. Kandidati lahko opravijo te študijske obveznosti med študijem na prvi stopnji, v programih za izpopolnjevanje ali z opravljanjem izpitov pred vpisom v magistrski študijski program.

e) pogoje za vpis izpolnjujejo tudi kandidatke in kandidati, ki so končali enakovredno izobraževanje v tujini in se vpisujejo pod enakimi pogoji, kot veljajo za kandidatke in kandidate, ki so zaključili šolanje v Sloveniji. Pred vpisom v študijski program morajo opraviti postopek priznavanja izobraževanja za namen nadaljevanja študija.

3.2. Merila za izbiro ob omejitvi vpisa

Fakulteta sprejme sklep o omejitvi vpisa, če število prijavljenih, ki izpolnjujejo vse splošne vpisne pogoje, bistveno presega število razpoložljivih študijskih mest. V tem primeru se izbira kandidatki in kandidatov opravi na podlagi naslednjih meril:

- povprečna ocena študija na prvi stopnji (35 %);
- ocena diplomskega dela (15 %);
- izbirni izpit (50 %)*.

Če je kandidat predhodni študij zaključil z zadnjo opravljeno obveznostjo in ne z diplomskim ali seminarskim delom, se povprečna ocena na prvi stopnji upošteva v obsegu 50 %.

*Na izbirnem izpitu je možno doseči 50 %, ki obsegajo:

- 35 % intervju s kandidatom o njegovem načrtu raziskovanja in profesionalnem razvoju na področju študijskega programa;
- 15 % delovne izkušnje oz. praksa pri delu z ljudmi ter praksa na enem ali več področjih umetnostnega izražanja (gledališče, glasba, telesno izražanje in ples, likovno in drugo oblikovno izražanje), pri čemer vsako leto prinese 5 %;
- 10 % dodatno usposabljanje (stalno strokovno izpopolnjevanje, vseživljenjsko učenje; 12 ur dodatnega usposabljanja pomeni 1 %).

4. POGOJI O PREHODIH MED ŠTUDIJSKIMI PROGRAMI

Prehodi med programi se izvajajo v skladu z *Merili za prehode med študijskimi programi* (Ur.l. št. 95/2010).

Za prehod med programi se šteje prehajanje študentovega izobraževanja v prvem študijskem programu, v katerega se je vpisal, in nadaljevanje izobraževanja na magistrskem študijskem programu druge stopnje Pomoč z umetnostjo (drugi študijski program).

a) Prehodi so možni med študijskimi programi, ki ob zaključku študija zagotavljajo pridobitev primerljivih kompetenc in med katerimi se lahko po kriteriju za priznavanje prizna vsaj polovica obveznosti po ECTS iz prvega študijskega programa, ki se nanašajo na obvezne predmete drugega študijskega programa (*Merila za prehode med študijskimi programi, Ur.l. št.95/2010, 6. člen*).

b) Če je kandidatu v postopku priznavanja zaradi prehoda priznanih 60 ECTS, se kandidatu dovoli vpis v 2. letnik magistrskega študijskega programa druge stopnje Pomoč z umetnostjo. V tem primeru je mogoč prehod:

- b.1. iz študijskih programov 2. stopnje, z ustreznih strokovnih področij, ki so določeni pod točko o vpisnih pogojih v ta študijski program,
- b.2. iz univerzitetnih študijskih programov, ki so bili sprejeti pred 11. 6. 2004, z ustreznih strokovnih področij, ki so določeni pod točko o vpisnih pogojih v ta študijski program.

c) Pogoje za prehod izpolnjujejo tudi kandidati, ki so končali enakovredno izobraževanje v tujini in prehajajo pod enakimi pogoji, kot veljajo za kandidate, ki so zaključili svoje šolanje v Sloveniji.

5. MERILA ZA PRIZNAVANJE ZNANJA IN SPRETNOSTI, PRIDOBLENIH PRED VPISOM V PROGRAM

Študentu se lahko pred vpisom v študijski program pridobljena znanja, ki po vsebini in obsegu ustrezajo učnim vsebinam predmetov v magistrskem študijskem programu druge stopnje Pomoč z umetnostjo, priznajo kot opravljene študijske obveznosti. O priznavanju znanj in spretnosti, pridobljenih pred vpisom, odloča Komisija za podiplomski študij druge stopnje PeF na podlagi pisne vloge študenta, priloženih pisnih spričeval in drugih listin, ki dokazujejo uspešno pridobljeno znanje in vsebino teh znanj ter v skladu s *Pravilnikom o postopku in merilih za priznavanje neformalno pridobljenega znanja in spretnosti*, ki ga je sprejel Senat UL na seji 29. 5. 2007, in *Pravilnikom o postopku in merilih za priznavanje neformalno pridobljenega znanja in izkušenj*, sprejetem na seji Senata PeF dne 18. 05. 2006.

Ključna načela pri tem so:

- vsak kandidat/ka ima možnost, da zaprosi za priznavanje neformalno pridobljenega znanja in izkušenj,
- kandidat/ka mora predložiti vsa dokazila, potrebna za vrednotenje neformalno pridobljenega znanja in izkušenj,
- ocenjevanje doseženih kompetenc temelji predvsem na izobraževalnih ciljih in vstopnih pogojih študijskega programa, v katerega bi se želel/a vpisati kandidat/ka,
- dokazano pridobljene kompetence, ki so ustrezno dokumentirane in relevantne, se priznajo ne glede na to, kje in kako jih je kandidat/ka pridobil/a,
- uporabljene metode zagotavljajo zanesljivo ocenjevanje, rezultate ocenjevanja se dokumentira z izdajo ustreznega potrdila.

Prizna se lahko za največ 60 ECTS znanja, pridobljenega izven tega študijskega programa:

- a) kandidatom, ki so zaključili študijski program prve stopnje z ustreznih* strokovnih področij, ovrednoten z 240 ECTS.
- b) kandidatom, ki so zaključili univerzitetni študijski program, sprejet pred 11. 6. 2004, z ustreznih* strokovnih področjih.
- c) kandidatom, ki so bili vključeni v neformalno izobraževanje s področja študijskega programa.

*Ustrezna strokovna področja so določena pod točko o vpisnih pogojih v ta študijski program.

6. POGOJI ZA NAPREDOVANJE PO PROGRAMU

Študent lahko napreduje v drugi letnik, če opravi 54 KT obveznosti prvega letnika.

Študent lahko ponavlja letnik, če je opravil najmanj 50% vseh zahtevanih obveznosti prvega letnika. Podaljševanje statusa poteka v skladu z določili Statuta UL (152. in 153. člen).

Usmerjanje in svetovanje študentom poteka v obliki mentorstva (študent se že kmalu po vpisu odloči za področje magistrskega dela, v skladu z izbranim umetnostnim medijem in ustreznimi izbirnimi strokovnimi vsebinami pomoči z umetnostjo, pri čemer mu mentor svetuje, kako povezovati teoretska in izkustvena znanja ter izkušnje študijske prakse za razvijanje strokovnega raziskovalnega problema magistrskega dela).

7. POGOJI ZA DOKONČANJE ŠTUDIJA

Za dokončanje študija mora študent/ka zbrati vse predvidene kreditne točke iz vseh ustreznih delov programa in uspešno zagovarjati magistrsko delo. Pri tem se lahko upoštevajo tudi

kreditne točke, pridobljene na drugih visokošolskih zavodih doma in v tujini (mobilnost) oziroma dosežene na podlagi priznanega znanja in spretnosti, če so bile dosežene v skladu z zakonom, statutom UL in pravili PeF ter bile potrjene na organih fakultete.

8. NAČINI OCENJEVANJA

Skladno z izhodišči, oblikovanimi tudi v projektu Tuning, ocenjevanje zajema vse ravni znanja: poudarek je na razumevanju, na uporabi, didaktičnih vidikih in refleksiji (v skladu s predvidenimi študijskimi dosežki v učnem načrtu). Tradicionalni načini preverjanja znanja (kolokviji, ustni / pisni izpiti, seminarske naloge) so zato ob upoštevanju posebnosti pri posameznih predmetih dopolnjeni s projektnim in raziskovalnim delom, dnevniki, praktičnimi nalogami oz. izdelki, vključeno je reševanje realnih problemov, reševanje odprtih nalog (problemov), portfolio, nastopi ipd. Merila in načini za preverjanje in ocenjevanje učnih izidov so zapisani v učnih načrtih pri posameznih študijskih programih, ki so javno dostopni na spletni strani fakultete (<http://www.pef.uni-lj.si/index.php?id=149>). Analiza učnih dosežkov študentov in analiza podatkov, ki jih dajejo vprašalniki, sta osnovi za morebitno spreminjanje študijskega programa. Splošna pravila preverjanja znanja ureja Pravilnik o preverjanju in ocenjevanju študentov, ki ga potrди senat fakultete. Za organizirano izvajanje izpitnih obveznosti je izdelan letni načrt izpitov, ki je datumsko opredeljen za vse predmete.

Skala ocenjevanja upošteva Statut Univerze v Ljubljani in fakultetna pravila (od 1-10; od 1-5 negativno; 6-10 pozitivno); posamezne ocene so odvisne od ravni in obsega študijskih dosežkov, določajo jih ocenjevalni kriteriji.

9. PREDMETNIK ŠTUDIJSKEGA PROGRAMA s predvidenimi nosilkami in nosilci predmetov

Predmetnik magistrskega študijskega programa druge stopnje Pomoč z umetnostjo je sestavljen iz *obveznih in izbirnih predmetov ter praktičnega usposabljanja*. Predmeti oziroma obveznosti, ki jih študentje morajo opraviti za dokončanje študija, obsegajo 120 KT, pri čemer 1 KT pomeni 25-30 ur (kontaktnih ur in samostojnega učenja) obremenitve na udeleženca. Predmetnik programa predstavlja 840 kontaktnih ur (23,3 %) in 2.760 ur samostojnega učenja (76,7 %).

Praktično usposabljanje je integralni del študijskega programa, za katerega je značilno kontinuirano prepletanje pridobljenega znanja v izkustvenih študijskih delavnicah posameznih študijskih področij in sprotne vnašanja teh znanj v študijsko in delovno prakso študenta. Študent opravi študijsko prakso kot redno, honorarno ali prostovoljno delo iz izbranega modula pomoči z umetnostjo v ustrezni ustanovi v obsegu 720 delovnih ur, od tega 60 kontaktnih mentorskih ur v modulu strokovnih vsebin (izbirni modul); 500 ur opravi v ustrezni ustanovi, kjer je zaposlen, ter skupno 160 delovnih ur v petih različnih ustanovah (vzgojno-izobraževalnih, zdravstvenih, socialnih), kjer se že izvaja pomoč z umetnostjo v sodelovanju z mentorjem specialistom praktikom (specialistom pomoči z umetnostjo, magistrom pomoči z umetnostjo). Študentu se upošteva študijska praksa tudi v ustanovah, kjer pomoč z umetnostjo še ne deluje in jo je v okviru študijske prakse mogoče uvajati in razvijati ob organizacijskem sodelovanju mentorjev praktikov, vodij ustanov ter ob superviziji mentorjev-univerzitetnih učiteljev. Praktično usposabljanje v različnih ustanovah z različnimi potrebami klientov nudi študentu širok razpon izkušenj ter splošno razgledanost in znanja pomoči z umetnostjo, kar lahko sproti oziroma kasneje na svojem delovnem mestu prilagaja in razvija glede na potrebe konkretnih klientov. Študijsko prakso študent opravlja tudi v povezavi s temo svojega magistrskega dela.

1. LETNIK

1. semester * Študent oz. študentka izbere eden izbirni predmet v višini 6 KT iz nabora skupnih izbirnih predmetov PeF UL ali ostalih članic UL.

Zap. št.	Učna enota	Nosilec	Kontaktne ure					Sam. delo študenta	Ure skupaj	ECTS
			Pred.	Sem.	Vaje	Klinične vaje	Druge obl. š.			
1.	Metodologija pedagoškega raziskovanja	Janez VOGRINC	30	15	15			120	180	6
2.	Skupni izbirni modul*	Različni izvajalci	10	20				150	180	6
3.	Psihološke vsebine	Simona TANCIG, Vesna ŠVAB	45	45				180	270	9
4.	Kulturološke in komunikološke vsebine	Bogdan LEŠNIK, Darja ZAVIRŠEK, doc. Alenka VIDRIH	15	20	5			80	120	4
5.	Aplikativne socialno in specialno pedagoške vsebine	Sonja ŽORGA, Mojca LIPEC STOPAR, Vesna ŠVAB	25	45	10			70	150	5
SKUPAJ			125	145	30			600	900	30
DELEŽ			13,9%	16,1%	3,3%			66,7%	100%	/

2. semester * Študent oz. študentka izbere enega izmed navedenih izbirnih strokovnih modulov. ** Študent oz. študentka izbere eden skupni izbirni predmet v višini 6 KT iz nabora izbirnih predmetov PeF UL ali ostalih članic UL.

Zap. št.	Učna enota	Nosilec	Kontaktne ure					Sam. delo študenta	Ure skupaj	ECTS
			Pred.	Sem.	Vaje	Klinične vaje	Druge obl. š.			
1.	Izbirni strokovni modul*	Različni izvajalci	120	120	120			360	720	24
2.	Skupni izbirni predmet**	Različni izvajalci	10	20				150	180	6
SKUPAJ			130	140	120			510	900	30
DELEŽ			14,4%	15,6%	13,3%			56,7%	100%	

Izbirni strokovni moduli*

Zap. št.	Učna enota	Nosilec	Kontaktne ure					Sam. delo študenta	Ure skupaj	ECTS
			Pred.	Sem.	Vaje	Klinične vaje	Druge obl. š.			
1.	Pomoč z dramskimi dejavnostmi	Edvard MAJARON, Milena M. BLAŽIČ, Alenka VIDRIH, Darija SKUBIC	120	120	120			360	720	24
2.	Pomoč z gibalno plesnimi dejavnostmi	Meta ZAGORC, Breda KROFLIČ, Tjaša FILIPČIČ	120	120	120			360	720	24
3.	Pomoč z glasbenimi dejavnostmi	Barbara SICHERL-KAFOL, Brina JEŽ BREZAVŠČEK	120	120	120			360	720	24
4.	Pomoč z likovnimi dejavnostmi	Tomaž GORJUP, Mirko BRATUŠA, Roman MAKŠE	120	120	120			360	720	24

2. LETNIK

3. semester											
Zap. št.	Učna enota	Nosilec	Kontaktne ure					Sam. delo študenta	Ure skupaj	ECTS	
			Pred.	Sem.	Vaje	Klinične vaje	Druge obl. š.				
1.	Praktično usposabljanje	Različni ustrezno habilitirani izvajalci in mentorji – specialisti pomoči z umetnostjo						60	570	630	21
2.	Supervizija	Sonja ŽORGA, Alenka KOBOLT	10	10	10				60	90	3
3.	Povezave umetnostnih področij pomoči z umetnostjo in integrativna umetnostna terapija	Breda Kroflič, Tomaž Gorjup, Barbara Sicherl Kafol, Alenka Vidrih, Brina Jež Brezavšček	20	20	20				120	180	6
SKUPAJ			30	30	30			60	750	900	30
DELEŽ			3,3 %	3,3 %	3,3 %			6,7%	83,4 %	100%	/

4. semester											
Zap. št.	Učna enota	Nosilec	Kontaktne ure					Sam. delo študenta	Ure skupaj	ECTS	
			Pred.	Sem.	Vaje	Klinične vaje	Druge obl. š.				
1.	Magistrski seminar	Janez VOGRINC, doc. Alenka VIDRIH in drugi habilitirani visokošolski učitelji	5	40				10	305	360	12
2.	Magistrsko delo	Janez Vogrinc in habilitirani visokošolski učitelji - mentorji						20	520	540	18
SKUPAJ			5	40				30	825	900	30
DELEŽ			0,6 %	4,4 %				3,3 %	91,7 %	100%	/

10. KRATKA PREDSTAVITEV PREDMETOV ŠTUDIJSKEGA PROGRAMA

1. Splošni obvezni predmeti

METODOLOGIJA PEDAGOŠKEGA RAZISKOVANJA

Cilj predmeta je usposobiti študente za samostojno raziskovalno delo, za načrtovanje in izvajanje obsežnejšega raziskovalnega procesa, za pisanje strokovnih in znanstvenih prispevkov ter poročil o empiričnih (kvalitativnih in kvantitativnih) raziskavah. V okviru predmeta študenti poglobijo znanje iz pedagoške metodologije in statistike, ki so ga usvojili v okviru dodiplomskega izobraževanja, z obravnavo zahtevnejših postopkov statistične analize, ki se uporabljajo na pedagoškem področju. Obravnavani so zahtevnejši postopki za obdelavo atributivnih spremenljivk, obravnavano je ocenjevanje aritmetične sredine, strukturnih odstotkov in Pearsonovega korelacijskega koeficienta z velikimi vzorci, predstavljene so metode analize razlik s parametričnimi preizkusi, metode analize razlik z neparametričnimi preizkusi in metode analize povezanosti. Statistična obdelava je podprta z računalniškim programskim paketom SPSS. Študenti poglobijo poznavanje in razumevanje različnih raziskovalnih pristopov na pedagoškem področju (fenomenologija, etnometodologija, eksperiment ipd.), poseben poudarek je namenjen poznavanju vloge kvalitativnega raziskovanja pri obravnavanju pedagoške problematike. Predstavljene so nekatere vrste pretežno kvalitativnih raziskav (študija primera, etnografska raziskava, življenjska zgodovina, akcijska raziskava ...) in tehnike zbiranja podatkov, ki jih pretežno uporabljamo pri kvalitativnem raziskovanju. Študenti se seznanijo z vlogo triangulacije pri proučevanju pedagoških pojavov in poglobijo razumevanje procesa izpeljave kvalitativne raziskave (poseben poudarek je namenjen kodiranju in kategoriziranju). Študenti poglobijo razumevanje etike raziskovalnega dela (zaščita osebnih podatkov, pravice udeležencev v raziskovalnem procesu) in se seznanijo s kriteriji ugotavljanja kakovosti znanstvenih spoznanj kvalitativnega in kvantitativnega raziskovanja in z različnimi načini oz. strategijami zagotavljanja kakovosti znanstvenih spoznanj. V okviru predmeta študent pripravi osnutek svoje magistrske naloge; pri tem sodelujejo tudi izvajalci drugih predmetov.

2. Strokovni obvezni predmeti

PSIHOLOŠKE VSEBINE

Opis nekaterih osnov posameznih teorij osebnosti. Opis normalne in patološke osebnostne strukture. Pomen inteligentnosti, čustvovanja in motivacije. Razvoj govora in osnov komunikacije. Predmet klinične psihologije, njene metode in nevarnosti pri sklepanju na osnovi klinične analize. Razvojne značilnosti in princip telesnega, gibalnega, senzoričnega, intelektualnega in čustveno-socialnega razvoja. Značilnosti in faze ustvarjalnega procesa; pomen igrivosti v ustvarjalnosti in samouresničevanje človeka. Vloga desne možganske hemisfere v ustvarjalnosti in spodbujanje ustvarjalnosti na gibalnem, likovnem, glasbenem in besednem področju. Znamenja duševne abnormnosti. Nevroze. Psihoterapija - definicija. Glavne psihoterapevtske metode.

KULTUROLOŠKE IN KOMUNIKOLOŠKE VSEBINE

Koncepti: kultura, subkultura, družba, skupnost. Družbene prakse, produkcija subjektov. Koncepti avtonomije in heteronomije. Skrb zase. Govor in govorna dejanja. Prispevek psihoanalize k družbeni teoriji. Uvod v antropologijo: opredelitev predmeta, temeljnih pojmov in antropoloških specializacij, metode in tehnike antropološkega raziskovanja (field work, intervju, mreže). Socialna antropologija: teorija gospodinjstev; medkulturne študije oblik človeškega življenja; študije primerov; antropološke raziskave na Slovenskem.

Simbolna antropologija: pomeni simbolnih organizacij v različnih kulturnih kontekstih; pomen daru; pomen simbolnih organizacij v socialnih in psihosocialnih službah; obredi prehoda. Antropologija zdravja: zdravje in kultura; vplivi socialnih deprivacij na zdravje ljudi (globalna perspektiva); manifestiranje duševnega zdravja v medkulturni perspektivi; kulturno vezani sindromi; norost in kulture; tradicionalno zdraviteljstvo in ravnanje z drugačnostjo. Antropologija spolov: izvori neenakosti spolov; moškost in ženskost/očetovanje in materinjenje; starševstvo v medkulturni perspektivi. Pojem komunikacije, modeli, ravni in vrste. Znotrajosebna komunikacija (pojmovanje samega sebe, samovrednotenje, odločanje). Medosebna komunikacija (vrste stikov in vezi, osnovne razsežnosti, vzpostavljanje, razvijanje in zaključevanje). Skupinska komunikacija in skupinska dinamika. Oblike komunikacije (besedna, telesna). Prejemanje in oddajanje (razumevanje in izražanje, aktivno poslušanje). Uspešna komunikacija (učinkovita in prijetna, tipične napake, preprečevanje in reševanje konfliktov).

APLIKATIVNE SOCIALNO IN SPECIALNO PEDAGOŠKE VSEBINE: govornica telesa, socialna pedagogika, specialna in rehabilitacijska pedagogika, osnove psihopatologije in psihoterapije

Vloga in pomen sistema in nebesedne komunikacijske metode EBL, dr. Marijke Rutten Saris ("emerging body language", "porajajoči se jezik telesa") v teoriji in praksi vzgojnega in prevzgojnega dela;

- nekateri vidiki teorije o EBL;
- raziskovalni pristopi v EBL in
- možnost uporabe metode EBL pri delu z otroki in mladostniki.

Razvoj EBL pri posamezniku in v skupini ter značilnosti govornice telesa v posameznih razvojnih obdobjih. Spoznavanje posameznih elementov EBL ter njihovo prepoznavanje pri sebi in drugih s pomočjo video posnetkov, igranja vlog ipd. Enote igre oči in stopnje vzpostavljanja stika po metodi EBL ter njihova uporaba pri praktičnem delu z otroki in mladostniki. Napolnjena igra oči in njena uporaba v praksi. Metoda EBL kot pomoč za učinkovitejše strokovno delo z ljudmi v smislu vzgoje, učenja, svetovanja, diagnostike, terapije itd. Osnovne premise socialno pedagoškega dela s posameznikom in skupino. Osvetlitev nekaterih elementov socialno pedagoških intervencij kot so integriranje, vzpodbujanje, korekcija, suport, spremljanje, vodenje. Kreativna uporaba socialno pedagoških intervencij v kombinaciji z umetnostnimi mediji pri delu z različnimi posamezniki in skupinami.

POVEZAVE UMETNOSTNIH PODROČIJ POMOČI Z UMETNOSTJO IN INTEGRATIVNA UMETNOSTNA TERAPIJA

Različne umetnostne dejavnosti kot sredstvo izražanja in ustvarjanja za potrebe kreativne pomoči z umetnostjo. Metode in tehnike v različnih področjih pomoči z umetnostjo. Pomen teoretskih znanj v različnih področjih pomoči z umetnostjo. Specifični pristopi preko različnih umetnostnih medijev glede na specifične potrebe posameznega uporabnika. Skupne značilnosti disciplin pomoči z umetnostjo: uporaba umetnosti, poudarek na ustvarjalnosti, neverbalna komunikacija, vključevanje domišljije, simbolike, metafor, ustvarjanje varnega okolja in varnega odnosa uporabnik-pomočnik z umetnostjo, upoštevanje ciljev v procesu pomoči z umetnostjo, evalvacija kot sestavina dnevne prakse. Uporaba estetsko umetnostnih praks in tradicij na posameznem umetnostnem področju kot drama, glasba, likovnost, ples. Psihoanalitska, psihodinamična, humanistična teoretska izhodišča v posameznih zvrsteh pomoči z umetnostjo. Teoretske osnove s področij psihologije, psihoterapije, psihobiologije v povezavi s posameznimi področji pomoči z umetnostjo. V uporabnika usmerjena načela (client centered principles). Različne zvrsti pomoči z umetnostjo in potrebe uporabnika.

Skupinska analitična psihoterapija in načela skupinskega procesa ob uporabi različnih umetnostnih medijev v pomoči z umetnostjo. Aktivne/direktivne metode temelječe na kratkotrajnem procesu pomoči z umetnostjo in kognitivnem behaviorizmu v umetnostnih terapijah z različnimi umetnostnimi mediji. Metode z uporabo različnih umetnostnih medijev, temelječe na socioloških, kulturoloških, antropoloških teorijah. Uporaba različnih umetnostnih medijev na področjih dela pomočnika z umetnostjo: mentalno zdravje, učne težave, vedenjske težave, socialna deprivacija, izolacija, izključenost, področje medicine (onkologija, hiv, aids, srčna obolenja, kronične bolečine, idr.), senzorne in telesne oviranosti, stres, nizka samozavest, emocionalni in socialni problemi. Raziskovanje na področjih pomoči z umetnostjo in ugotovitve raziskav glede na učinke posameznih umetnostnih medijev in njihovo povezavo. Delovna mesta magistra pomoči z umetnostjo glede na uporabo različnih umetnostnih medijev (dramske, plesne, glasbene, likovne dejavnosti).

SUPERVIZIJA

Opredelitve in pojmovanja supervizije, njen namen, področje njene uporabe ter njene vloge v poklicnem in osebnostnem razvoju profesionalne/ga delavke/ca. Cikličnost supervizijskega procesa. Funkcije, oblike, vrste in modeli supervizije. Izkustveno učenje in refleksija v superviziji, poglobljanje sposobnosti analize in samorefleksije lastne prakse. Preoblikovanje konkretnih delovnih izkušenj iz lastne pedagoške (delovne) prakse v učni material. Izkušnja elementov skupinske supervizije. Razbremenjevanje in soočanje s stresom, raziskovanje in ozaveščanje lastnih predstav, referenčnih spoznanj in implicitnih teorij.

3. Izbirni strokovni moduli

POMOČ Z DRAMSKIMI DEJAVNOSTMI

Modul je sestavljen iz dveh delov:

- 1. del - Dramske vsebine: gledališka igra, dramski laboratorij in dramska improvizacija, gledališke metode in tehnike, lutkovna animacija, ustvarjalno pisanje

Spoznavanje specifičnosti dramskega izražanja. Tehnike telesnega (neverbalnega) izražanja. Tehnike izražanja z glasom in zvoki. Tehnike izražanja z besedo. Tehnike uporabe maske. Tehnike izražanja z uporabo predmetov. Integriranje navedenih elementov v dramski dogodek.

Dramski proces v gledališkem prostoru in Obvladovanje in uporaba elementov dramskega procesa, v drugih socialnih okoljih. Prezentacija, Dramska interpretacija (umetnostnih in neumetnostnih besedil in drugih besedil, dramski laboratorij, dramska improvizacija, improvizacijske tehnike. Razvijanje individualne in skupinske ustvarjalnosti z uporabo dramskih orodij in tehnik.

Psihofizična celovitost: igra in obvladovanje realnega prostora; igra in obvladovanje realnega predmeta; igra in obvladovanje izmišljenega predmeta. Ustvarjalnost: improvizacija pod kontrolo pedagoga; svobodna improvizacija. Aplikacija: predstavitev izkušenj prenosa elementarne pantomime na delo z otroki oz. neprofesionalci. Ritual, lutka, maska, gledališče.

Osnove razvoja in tehnologije raznih lutkovnih vrst. Likovne zakonitosti (stilizacija, barva, oblika, material). Govor, glasba, svetloba in lutke. Osnove animacije. Lutka - znak, simbol, metafora. Izkušnje z lutko v terapiji. Razvoj otrokovega Selfa (Sebe) in vloga igre v tem procesu. Pomen ožjega otrokovega okolja pri tem procesu. Emocionalni problemi odraščanja. Fenomen scenske lutke v kontekstu komunikacije. Tehnika vodene fantazije za vrnitev v otroštvo. Oblikovanje svoje lutke. Igra lutkarskih vinjet. Delo na sebi. Kako s pomočjo igre s scenskimi lutkami prepoznavati otrokove emocionalne težave. Kako z igro z lutkami pomagati otroku, da težave premaga. Teoretična opredelitev biobibliopedagoškega dela (branje in pisanje) v terapevtske namene. Pregled virov in literature s področja biobibliopedagoškega dela. Analiza modela ljudske pravljice na osnovi različnih teorij: S.

Freud, C. G. Jung, J. Campbell, B. Bettelheim, M. Tatar, M. Nikolajeva, idr. Značilnosti književnih besedil in različne interpretacije besedil (receptijski model). Globlji pomen pravljič kot enkratne književne vrste (model ljudske pravljičice). Značilnosti divergentnega mišljenja, značilnosti ustvarjalnega mišljenja, razvijanje v namene pomoči z umetnostjo. Pomoč z branjem oz. ubesedovanjem kot proces objektivizacije notranjih vprašanj, problemov in aplikacija pomoči z ustvarjalnim pisanjem v pedagoškem procesu.

Opredelevitev pojma biblioterapija. Zgodovina biblioterapije; namen in cilji biblioterapije. Biblioterapija in pedagogika poslušanja. Vrste biblioterapije (institucionalna, razvojna, klinična, kreativna, neformalna) in njeni učinki. Izbor knjig (npr. glede na trenutne potrebe »uporabnika« biblioterapije (izguba, mentalna ali telesna nezmožnost, depresija, ločitev, rejništvo, identiteta in odnosi z vrstniki, travma in nasilje v družini). Prednosti in pomanjljivosti biblioterapije. Uporabniki biblioterapije (npr. glede na starost: predšolski otroci, otroci, mladostniki, odrasli). Teorije o estetskih učinkih biblioterapije, učinki branja in terapevtsko pisanje kot končna faza biblioterapevtskega procesa. Biblioterapija kot pomoč pri doseganju višje ravni posameznikove pismenosti.

- 2. del - Pomoč z dramskimi dejavnostmi in supervizija

Drama kot izražanje in komunikacija z drugimi. Zakonitosti dramskega dejanja. Psihološki in terapevtski pomen maske. Pomoč z dramo kot objektivizacija nekega osebnega, odnosnega ali družbenega problema. Aplikacija pomoči z dramo v vzgoji. Iskanje temeljne resničnosti: paralele med dramsko terapijo in ritualom. Psihološka resničnost v gledališču. Skupne značilnosti umetnostno terapevtskih disciplin: uporaba umetnosti, poudarek na ustvarjalnosti, neverbalna komunikacija, vključevanje domišljije, simbolike, metafor, ustvarjanje varnega okolja in varnega medosebnega odnosa, upoštevanje ciljev v procesu pomoči z umetnostjo, evalvacija kot sestavina dnevne prakse. Uporaba estetsko umetnostnih praks in tradicij na posameznem umetnostnem področju kot drama, glasba, likovnost, ples. Psihoanalitska, psihodinamična, humanistična teoretska izhodišča. Teoretske osnove s področij psihologije, psihoterapije, psihobiologije. V uporabnika usmerjena načela (client centered principles). Potrebe uporabnika. Skupinska psihoterapija in načela skupinskega procesa. Aktivne/direktivne metode temelječe na kratkotrajni terapiji in kognitivnem behaviorizmu. Metode, temelječe na socioloških, kulturoloških, antropoloških teorijah. Področja dela magistra pomoči z umetnostjo: mentalno zdravje, učne težave, vedenjske težave, socialna deprivacija, izolacija, izključenost, področje medicine (onkologija, hiv, aids, srčna obolenja, kronične bolečine, idr.), senzorne in telesne oviranosti, stres, nizka samozavest, emocionalni in socialni problemi. Raziskovanje na področju pomoči z umetnostjo in ugotovitve raziskav. Delovna mesta magistra pomoči z umetnostjo. Delo v javnih ustanovah, privatna praksa, prostovoljno delo. Etični kodeks pomoči z umetnostjo. Predstavitev primera iz dela z uporabniki, podelitev izkušenj in refleksija na povedano vseh članov in članic skupine. Organizacijska in vsebinska vprašanja študija, posebnosti načina študija, usposabljanje skozi proces posameznih delavnic in seminarjev (struktura delavnic je tudi struktura srečanj z uporabniki), faktografija ali proces in delo na sebi; stičnosti in posebnosti različnih smeri pomoči z umetnostjo - umetnostne terapije; supervizija in intervizija kot sestavini študija in strokovnega poklicnega dela magistra pomoči z umetnostjo; udeležba na domačih in mednarodnih posvetih kot sestavina študija.

POMOČ Z GIBALNO PLESNIMI DEJAVNOSTMI

Modul je sestavljen iz dveh delov:

- 1. del - Gibalno – plesne vsebine: anatomija, motorika, gibalne spretnosti, plesne zvrsti in tehnike, izražanje in ustvarjanje z gibom

Osnove mišičnega delovanja (živčevje, energija). Prepoznavanje funkcij posameznih mišičnih skupin pri določenih gibih. Občutenje zmanjšane gibljivosti zaradi napetosti v posameznih mišicah in njena povezanost s čustvi. Možnost vpliva na emocije preko spreminjanja napetosti v mišicah in razvijanja njihove prožnosti. Telo kot posoda duha.

Osnove nove plesne tehnike ("new dance"), ki vključuje izpeljanke starejših plesnih tehnik in nove pristope. Refleksi, geste, telesni položaji, sproščeno gibanje sklepov, energične akcije, dihanje... Plesno tehnični sklopi: relaksacija (vaje dihanja, masaža, raztegovanja); vaje na tleh za postavitev centra telesa, ogrevanja, osvojitve in analiza besednjaka plesa na tleh, razvijanje moči in koordinacije; vaje stoje za koordinacijo in pravilno vertikalno postavitev telesa; vaje v prostoru za razvijanje občutka za prostor, plesne kombinacije v prostoru. Značilni ljudski plesi posameznih pokrajin Slovenije. Družabni ples - standardni in latino-ameriški plesi iz svetovnega plesnega programa. Popularni, skupinski in drugi plesi, rajalne in družabne igre. Samostojno oblikovanje in ustvarjanje s tovrstnimi vsebinami.

Gibalno gradivo kot sredstvo izražanja in ustvarjanja. Spodbude za izražanje in ustvarjanje z gibanjem: umetniške spodbude, predmetna sredstva. Izražanje in ustvarjanje z gibanjem kot sprostitevna tehnika, integrirana besedno-nebesedna komunikacijska tehnika in tehnika razvijanja ustvarjalnosti.

- 2. del - Pomoč z gibalno - plesnimi dejavnostmi in supervizija

Gibalno gradivo kot sredstvo izražanja in ustvarjanja za potrebe kreativne pomoči z umetnostjo. Metode in tehnike na področju pomoči z gibalno plesnimi dejavnostmi terapiji.

Specifični pristopi glede na specifične potrebe posameznega uporabnika.

Skupne značilnosti umetnostno terapevtskih disciplin: uporaba umetnosti, poudarek na ustvarjalnosti, neverbalna komunikacija, vključevanje domišljije, simbolike, metafor, ustvarjanje varnega okolja in varnega medosebnega odnosa, upoštevanje ciljev v procesu pomoči z umetnostjo, evalvacija kot sestavina dnevne prakse. Uporaba estetsko umetnostnih praks in tradicij na posameznem umetnostnem področju kot drama, glasba, likovnost, ples. Psihoanalitska, psihodinamična, humanistična teoretska izhodišča. Teoretske osnove s področij psihologije, psihoterapije, psihobiologije. V uporabnika usmerjena načela (client centered principles). Potrebe uporabnika. Skupinska psihoterapija in načela skupinskega procesa. Aktivne/direktivne metode temelječe na kratkotrajni terapiji in kognitivnem behaviorizmu. Metode, temelječe na socioloških, kulturoloških, antropoloških teorijah. Področja dela magistra pomoči z umetnostjo: mentalno zdravje, učne težave, vedenjske težave, socialna deprivacija, izolacija, izključenost, področje medicine (onkologija, hiv, aids, srčna obolenja, kronične bolečine, idr.), senzorne in telesne oviranosti, stres, nizka samozavest, emocionalni in socialni problemi. Raziskovanje na področju pomoči z umetnostjo in ugotovitve raziskav. Delovna mesta magistra pomoči z umetnostjo. Delo v javnih ustanovah, privatna praksa, prostovoljno delo. Etični kodeks pomoči z umetnostjo. Predstavitev primera iz dela z uporabniki, podelitev izkušenj in refleksija na povedano vseh članov in članic skupine. Organizacijska in vsebinska vprašanja študija, posebnosti načina študija, usposabljanje skozi proces posameznih delavnic in seminarjev (struktura delavnic je tudi struktura srečanj z uporabniki), faktografija ali proces in delo na sebi; stičnosti in posebnosti različnih smeri pomoči z umetnostjo - umetnostne terapije; supervizija in intervizija kot sestavini študija in strokovnega poklicnega dela magistra pomoči z umetnostjo; udeležba na domačih in mednarodnih posvetih kot sestavina študija.

POMOČ Z GLASBENIMI DEJAVNOSTMI

Modul je sestavljen iz dveh delov:

- 1. del - Glasbene vsebine: vokalna glasba s pesemskim repertoarjem, komorna instrumentalna igra in improvizacija

Vokalna tehnika. Interpretiranje izbranih pesmi za namene pomoči z glasbenimi dejavnostmi. Osnove vodenja pevske skupine pri izvajanju. Metode pri glasbenem izvajanju. Metode pri poslušanju glasbe. Metode pri glasbenem ustvarjanju. Specifični pristopi glede na potrebe posameznega uporabnika. Tehnika igranja na klavir, kitaro, tolkala in interpretiranje izbranih skladb, primernih za pomoč z glasbenimi dejavnostmi. Ustvarjanje klavirskih spremljav, akordičnih spremljav na kitari in spremljav na tolkalih. Komorno muziciranje. Improvizacijski modeli skupnega muziciranja, ki so uporabni v pomoči z glasbo.

- 2. del – Pomoč z glasbo in supervizija

Glasba kot sredstvo izražanja in ustvarjanja za potrebe kreativne pomoči z umetnostjo. Metode in tehnike v pomoči z glasbenimi dejavnostmi - glasbeni terapiji. Specifični pristopi glede na specifične potrebe posameznega uporabnika.

Predstavitev primera iz dela z uporabniki, podelitev izkušenj in refleksija na povedano vseh članov in članic skupine. Organizacijska in vsebinska vprašanja študija, posebnosti načina študija, usposabljanje skozi proces posameznih delavnic in seminarjev (struktura delavnic je tudi struktura srečanj z uporabniki), faktografija ali proces in delo na sebi; stičnosti in posebnosti različnih smeri pomoči z umetnostjo - umetnostne terapije; supervizija in intervizija kot sestavini študija in strokovnega poklicnega dela magistra pomoči z umetnostjo; udeležba na domačih in mednarodnih posvetih kot sestavina študija.

POMOČ Z LIKOVNIMI DEJAVNOSTMI

Modul je sestavljen iz dveh delov:

- 1. del - Likovne vsebine: risanje in slikanje, plastično in prostorsko oblikovanje, likovno izražanje in ustvarjanje

Risanje in slikanje z več materiali (tehnikami) na različne formate temeljnikov - od realističnih do svobodnih risarsko slikarskih kreacij. Spoznavanje osnovnih zakonitosti plastičnega in prostorskega oblikovanja. Uporaba klasičnih načinov oblikovanja in uvajanje različnih novih tehnik in materialov. Spoznavanje osnov keramike. Likovnost kot sredstvo izražanja in ustvarjanja. Povezovanje osebnega doživljanja in doživljanja v skupini z likovnim izražanjem.

Likovno izražanje kot sredstvo povezovanja in komuniciranja v skupini.

- 2. del - Pomoč z likovnimi dejavnostmi in supervizija

Likovna dejavnost kot sredstvo izražanja in ustvarjanja za potrebe kreativne pomoči z umetnostjo. Metode in tehnike v procesu pomoči z likovnimi dejavnostmi. Pomen likovne teorije v pomoči z likovnimi dejavnostmi. Specifični pristopi glede na specifične potrebe posameznega uporabnika. Skupne značilnosti umetnostno terapevtskih disciplin: uporaba umetnosti, poudarek na ustvarjalnosti, neverbalna komunikacija, vključevanje domišljije, simbolike, metafor, ustvarjanje varnega okolja in varnega medosebnega odnosa, poštevanje ciljev v procesu pomoči z umetnostjo, evalvacija kot sestavina dnevne prakse. Uporaba estetsko umetnostnih praks in tradicij na posameznem umetnostnem področju kot drama, glasba, likovnost, ples. Psihoanalitska, psihodinamična, humanistična teoretska izhodišča.

Teoretske osnove s področij psihologije, psihoterapije, psihobiologije. V uporabnika usmerjena načela (client centered principles). Potrebe uporabnika. Skupinska psihoterapija in načela skupinskega procesa. Aktivne/direktivne metode temelječe na kratkotrajni terapiji in kognitivnem behaviorizmu. Metode, temelječe na socioloških, kulturoloških, antropoloških

teorijah. Področja dela magistra pomoči z umetnostjo: mentalno zdravje, učne težave, vedenjske težave, socialna deprivacija, izolacija, izključenost, področje medicine (onkologija, hiv, aids, srčna obolenja, kronične bolečine, idr.), senzorne in telesne oviranosti, stres, nizka samozavest, emocionalni in socialni problemi. Raziskovanje na področju pomoči z umetnostjo in ugotovitve raziskav. Delovna mesta magistra pomoči z umetnostjo. Delo v javnih ustanovah, privatna praksa, prostovoljno delo. Etični kodeks pomoči z umetnostjo.

Organizacijska in vsebinska vprašanja študija, posebnosti načina študija, usposabljanje skozi proces posameznih delavnic in seminarjev (struktura delavnic je tudi struktura srečanj z uporabniki), faktografija ali proces in delo na sebi; stičnosti in posebnosti različnih smeri pomoči z umetnostjo - umetnostne terapije; supervizija in intervizija kot sestavini študija in strokovnega poklicnega dela magistra pomoči z umetnostjo; udeležba na domačih in mednarodnih posvetih kot sestavina študija.

4. Praktično usposabljanje

PRAKTIČNO USPOSABLJANJE

- aplikacija izkustvenih in teoretskih znanj v praksi pomoči z umetnostjo;
- načrtovanje procesa pomoči z umetnostjo;
- izvajanje procesa pomoči z umetnostjo;
- načrtno spremljanje učinkov in beleženje v procesu pomoči z umetnostjo;
- ustvarjalno prilagajanje metod pomoči z umetnostjo v različnih okoljih z različnimi uporabniki;
- aktivno vključevanje v skupine uporabnikov tudi v vlogi uporabnika;
- aktivno vključevanje v interdisciplinarne strokovne in raziskovalne time v povezavi s področjem pomoči z umetnostjo;
- sodelovanje v supervizijski in izkustveni skupini, reakcije pri delu z uporabniki, prepoznavanje lastne projekcije nezavednih konfliktov;
- individualna supervizija.

5. Magistrski seminar

MAGISTRSKI SEMINAR

V okviru magistrskega seminarja študent pripravi osnutek svojega magistrskega dela in ga predstavi ostalim magistrandom in njihovim mentorjem. Študent ob pomoči izbranega mentorja oblikuje raziskovalni problem in sestavi načrt raziskave: raziskovalni problem razčleni na raziskovalna vprašanja, oblikuje hipoteze ali cilje raziskave, razmisli o najustreznejši tehniki zbiranja podatkov in o načinu njihove obdelave ter prikaza. Z oblikovanim načrtom raziskave pokaže študent sposobnost integracije teoretskih spoznanj, raziskovalno-metodološkega znanja in praktičnih izkušenj, ki si jih je pridobil v času študija. Študent se usposobi za pisanje znanstvenih prispevkov (struktura prispevka, strategije pisanja znanstvenih prispevkov, kriteriji ocenjevanja znanstvenih prispevkov) in raziskovalnih poročil, spozna značilnosti znanstvenega pisanja (stil znanstvenega pisanja, uporaba strokovnih izrazov, uporaba tujk, predstavljanje, povzemanje in interpretiranje rezultatov ...), stopnje pisanja znanstvenega besedila (postavljanje problema, izbiro in branje literature, analizo zbranih besedil, povezovanje konceptov in sintetiziranje vsebin, argumentacijo in izpeljavo od teze do zaključka, urejanje besedila) in se usposobi za predstavitev raziskovalnih rezultatov na domačih in/ali mednarodnih konferencah. Študent se seznanja s pomenom avtorskih pravic in z dolžnostjo njihovega doslednega spoštovanja. Namen skupnih predstavitev dispozicij magistrskih del je razvijanje samorefleksije o raziskovalnem delu, (samo)kričnosti študenta, zmožnosti sodelovalnega načrtovanja raziskav in sodelovalnega reševanja pedagoških problemov.

6. Magistrsko delo

MAGISTRSKO DELO

Priprava magistrske teze

Izbor aktualnega problema iz prakse pomoči z umetnostjo in teoretična utemeljitev

Metodološka izvedba proučitve raziskovalnega problema z upoštevanjem

metodologije raziskovalnega dela:

- kvalitativno in kvantitativno raziskovanje splošno in na področju pomoči z umetnostjo;
- akcijsko interpretativno raziskovanje;
- študija primera;
- izvedba, pisanje in predstavitev raziskovalnega dela;
- sistematično načrtovanje in spremljanje procesa pomoči z umetnostjo;
- evalvacijo učinkov svojega strokovnega in raziskovalnega dela na področju pomoči z umetnostjo;
- razumevanje in uporabo različnih znanstveno-raziskovalnih rezultatov za razvijanje prakse in teorije pomoči z umetnostjo;
- aktivno sodelovanje v znanstveno-raziskovalnem timu na področju pomoči z umetnostjo;
- uporaba znanstveno-raziskovalnih metod pri svojem raziskovanju na področju pomoči z umetnostjo.